RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 7 januari 2020 met nummer RvVb-S-1920-0388 in de zaak met rolnummer 1920-RvVb-0037-SA

Verzoekende partijen 1. de heer **Stefan GOOSSENS**

2. mevrouw Rita VAN ROYEN

3. de heer **Dominiek DESENDER**

4. mevrouw Christine DERIEUW

5. mevrouw Annita DE BAERDEMAECKER

vertegenwoordigd door de heer **Stefan GOOSSENS** met woonplaatskeuze op het kantoor te 9120 Beveren, Lodewijk de

Vochtstraat 30

Verwerende partij de provincie OOST-VLAANDEREN, vertegenwoordigd door de

deputatie van de provincieraad

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 9 september 2019 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 18 juli 2019.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beveren van 4 februari 2019 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de aanvrager een omgevingsvergunning verleend voor het oprichten van een tuinberging na het slopen van het bestaande huis op het perceel gelegen te 9120 Beveren, L. de Vochtstraat 28, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie C, nummer 899E.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 13 november 2019 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat de verzoekende partijen geen redenen aanhalen die aantonen dat de vordering hoogdringend is en dat de vordering tot schorsing klaarblijkelijk onontvankelijk is.

De verzoekende partijen hebben een verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.

Artikel 56, §1, 2° Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift in het geval van een vordering tot schorsing een uiteenzetting moet bevatten van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is. Met een beschikking van 10 september 2019 heeft de voorzitter van de Raad vastgesteld dat dat niet het geval is.

De verzoekende partijen hebben de mogelijkheid gekregen om een verantwoordingsnota in te dienen. In die nota moeten ze aantonen dat het verzoekschrift wel degelijk een omschrijving bevat van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is. Daarbij moeten ze concreet aangeven waar en op welke wijze ze die omschrijving in hun verzoekschrift hebben gegeven.

De verzoekende partijen stellen in hun verantwoordingsnota het volgende:

"

Hierbij de redenen welke strekken tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de bestuurlijke beslissing van 18 juli 2019 van de deputatie van de provincieraad van de provincie Oost-Vlaanderen.

De eisende partij heeft een dagvaarding(Rolnummer 19A454) (bijlage 1) gestart bij het Vredegerecht te Beveren voor het vaststellen van het huidige hoogteverschil tussen het perceel verwerende partij en de percelen van de eisende partij vermits er wateroverlast is. De eisende partij heeft deze procedure gestart omdat de diensten politie Waasland-noord en Stedenbouw Beveren geen rechtsgeldende middelen heeft om bouwmisdrijven, met betrekking tot hoogteverschillen, te kunnen vaststellen of opmeten.

De politie Waasland-noord heeft wel bouwmisdrijf vastgesteld (zie <u>bijlage 2</u>: **procesverbaalnummer DE.LOO.009280/2019**) met betrekking tot het huidige tuinhuis (afmetingen niet volgens de vergunde bouwvergunning B97/585 zie <u>bijlage 3</u>) en de dienst Stedenbouw heeft bouwmisdrijf vastgesteld (zie <u>bijlage 4</u>: **proces-verbaalnummer PV_2019-002_Lodewijk De Vochtstraat 28**) met betrekking woning/tuinpad (aanbouw welke niet vergund is volgens zijn bouwvergunning B97/585).

Op 26 november 2019 heeft de vrederechter geoordeeld dat er een plaatsbezoek gaat plaats vinden door de vrederechter en een deskundige om deze hoogteverschillen vast te stellen. In de eerste conclusie van de verwerende partij op 14 oktober, tijdens deze dagvaarding spreekt men van een eerstdaagse afbraak van het huidige tuinhuis (zie <u>bijlage 5 : 3° middel eventuele vorderingen m.b.t. het tuinhuis zijn zinloos nu het wordt afgebroken</u>).

Gezien het feit dat het huidige perceel van de verweerder al hoger ligt dan de percelen van de eisende partij en bij de nieuwe aanvraag voor tuinberging men dezelfde vloerpas als de woning gaat hanteren en het terrein ook op deze hoogte komt te liggen(zie <u>bijlage 6</u>: doorsnede terreinprofiel dat op dezelfde hoogte ligt als de vloerpas) zal dit als resultaat hebben dat het terrein nog hoger komt te liggen dan vandaag. Vermits er nu al wateroverlast is vreest de eisende partij dat dit naar de toekomst nog gaat verergeren. Op de luchtfoto GEOpunt.be (<u>bijlage 7</u>) is duidelijk te zien dat het perceel van de verwerende partij oorspronkelijk enerzijds deel uitmaakte van het perceel eisers Goossens-Van Royen en anderzijds deel uitmaakte van de percelen van de eisers De Baerdemaecker en Desender-Derieuw. Het perceel dus op dezelfde hoogte lag als deze van de eisende partij.

De verwerende partij heeft in haar repliek bij de deputatie (bijlage 8 : besluit Deputatie pag.7) melding gedaan dat de verweerder 2 auto's heeft voor dagelijks gebruik welke geparkeerd staan in zijn woning en hij één oldtimer heeft die in de tuinberging zou geplaatst worden. De verweerder heeft echter melding gedaan in zijn bouwaanvraag voor een autostalling (OMV_2018080124) dat hij 9 auto's heeft(zie bijlage 9). Tevens heeft de verwerende partij ook nog andere motorvoertuigen. De eisende partij is dus bezorgd dat er meerdere motorvoertuigen of auto's zullen gestald worden in de tuinberging wat dus gaat leiden tot geur- en lawaaioverlast.

Ondanks het feit dat de verwerende partij zijn handelszaak (BTWnr) heeft gestopt in 1998 (zie <u>bijlage 10</u>) op zijn vorig adres zijn er nu nog advertenties voor garage/carworkshop te vinden op verschillende sites (zie <u>bijlage 11</u>) welke verwijzen naar het huidige adres Lodewijk de Vochtstraat 28 te Beveren. Dus vanaf dat woning/tuinhuis op het huidig adres zijn opgetrokken heeft hij deze advertenties opgesteld.

Bij het openbaaronderzoek georganiseerd door de gemeente Beveren na de aanvraag voor bouwen tuinberging is er geen enkele melding gedaan van plaatsen auto. De verweerder vraagt een tuinberging aan en geen autostalling zoals hij wel doet op zijn vorig adres Klapperstraat 91 te Beveren. Tevens staat in de bouwaanvraag het huidig tuinhuis vermeld met de vergunde afmetingen doch de werkelijke afmetingen verschillen (zie PVnr. Politie Waasland-noord). Nadien worden er verschillende definities door elkaar gebruikt door de verweerder om te rechtvaardigen dat een tuinberging ook een autostalling/garage is met een nodige oprit.

De eisende partij heeft tijdens het openbaar onderzoek melding gedaan dat de tuinberging waarschijnlijk gaat gebruikt worden als autogarage/loods. De GOA heeft deze opmerking afgedaan als ongegrond omdat het woningbijgebouw enkel mag dienen voor functie opslag/berging. Enige andere functies vergunning(zie bijlage 12). Hieruit verstaat de eisende partij dat er geen auto's/motorvoertuigen geplaatst mogen worden. Bij het beroep bij de deputatie wordt er dan wel melding van autostalling gedaan. De deputatie heeft zelfs in haar besluit de aanvraag tuinberging bestempeld als een multifunctionele berging (zie bijlage 13: Besluit Deputatie pag. 10). De bestemming van het gebouw veranderd bijgevolg voorturend terwijl het oorspronkelijk ging over een tuinberging. Verschillende definities op de site encyclo.nl bevestigen dat er wel degelijk een verschil is in functie. Tevens wordt er op het omgevingsportaal ook een onderscheid gemaakt tussen een garage en tuinhuis. Maar zelf heeft de verwerende partij een onderscheid gemaakt vermits zij een omgevingsvergunning(zie bijlage 14 OMV_2018080124) indient voor een autostalling op het vorige adres en een omgevingsvergunning(zie bijlage 15 OMV_2018138368) voor een tuinberging op het huidige adres.

Ook maakt de omgevingsvergunning melding van een Technisch Rapport (<u>bijlage 16</u>). Hierin staat vermeld dat : <u>uit een plaats bezoek is gebleken dat de oude woning reeds gesloopt is en dat er een septische put van minimum 2000 liter verplicht is (te dimensioneren volgens het aantal bewoners)</u>. Dit is wel vreemd vermits op het perceel geen woning is afgebroken en het gaat over een tuinberging waarbij het nut van een septische put ongegrond is. Tevens staat er impliciet ook in het rapport vermeld dat men geen kasseien mag gebruiken vermits deze niet waterdoorlatend zijn.

Volgens de Stedenbouwkundige Voorschriften Verkaveling "Thijskenshoek" - Vlde Fase(zie <u>bijlage 17</u>) staat vermeld dat men in Zone 7- Strook voor koeren en hovingen : men enkel tijdelijk tuinhuisjes in hout mochten opgericht worden en er enkel terrassen, paden mochten

gelegd worden. Dus zeker geen oprit naar een autostaanplaats zoals de verwerende partij betoogt op het Vredegerecht (zie bijlage).

Tot slot willen wij nogmaals vermelden dat:

- a) Het openbaar onderzoek niet correct is verlopen vermits er geen melding werd gedaan van een autostaanplaats maar enkel van een tuinberging voor het plaatsen van tuinmateriaal en dergelijken.
- b) De affiche om in beroep te gaan bij de Deputatie verkeerd adres en rekeningnummer vermelde (zie <u>bijlage 18</u>);
- c) De affiche om in beroep te gaan bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen(zie <u>bijlage 19</u>) verkeerde termijn (30 dagen), verkeerd rekeningnummer en slechts melding van €100 te storten binnen de 14 dagen voor schorsing. Eiser dhr. Goossens had trouwens €300 gestort op het vernoemde rekeningnummer doch bij navraag voor het betalen rolrechten bleek er niet was gestort op het rekeningnummer van de RvVb. Hij heeft dit doorgegeven aan de gemeente Beveren (zie <u>bijlage 20</u>), alsnog alle rolrechten van de eisers zijn gestort (€1500 op het juiste rekeningnummer vermeld in de briefwisseling van de RvVB);
- d) Op de site van de gemeente Beveren stond ook een termijn van 30 dagen waarin beroep kon gegaan tegen de beslissing van de Deputatie wat ook foutief is vermits dit uiteindelijk 45 dagen is (zie <u>bijlage 21</u>);

Men kan dus wel vaststellen dat de behandeling van de omgevingsvergunning door de gemeente Beveren onzorgvuldig is gedaan. De affiches met informatie die de gemeente Beveren heeft verstrekt ivm procedures ook foutief waren. De gemeentelijke site Beveren ook foutieve informatie heeft verstrekt.

Er verschillende definities door elkaar worden gebruikt voor het geplande bijgebouw om zijn recht te doen krijgen terwijl het essentieel gaat om een tuinberging dat dient om tuinmateriaal, fietsen, andere kleine zaken te plaatsen. Een tuinberging is zeker geen autostalling of garage, multifunctionele berging waarin men een auto('s) of andere motorvoertuigen in mag plaatsen.

Indien de verwerende partij daadwerkelijk overgaat tot afbraak huidig tuinhuis en het optrekken van de geplande tuinberging zij verder gaat op een bouwmisdrijf. ... "

2.

De verzoekende partijen geven daarmee niet aan waar en op welke wijze ze in het inleidend verzoekschrift uitleggen dat de zaak hoogdringend is en de schorsing zich opdringt. Meer bepaald verduidelijken zij niet waar in het inleidend verzoekschrift ze hebben aangegeven dat de normale afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor hen persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

In de verantwoordingsnota kaarten de verzoekende partijen verschillende feitelijkheden aan, schetsen ze de procedure voor de burgerlijke rechter en bekritiseren ze de houding van de vergunningsaanvrager en de geloofwaardigheid van de aanvraag. Voor de rest herhalen de verzoekende partijen deels hun argumenten uit het verzoekschrift.

Die verantwoording verhelpt het gebrek aan een uiteenzetting in het verzoekschrift niet. Meer nog, de verzoekende partijen voeren voor het eerst argumenten aan die volgens hen de schorsing

verantwoorden. Dat is niet de bedoeling van een verantwoordingsnota. De verantwoordingsnota kan en mag niet gelijkgesteld worden met de mogelijkheid om het verzoekschrift op basis van artikel 17, §2 Procedurebesluit te regulariseren. Dat artikel voorziet immers niet in de mogelijkheid tot het regulariseren van de vereiste om in het verzoekschrift de redenen uiteen te zetten die aantonen dat de schorsing hoogdringend is. De vordering tot schorsing is dus klaarblijkelijk onontvankelijk.

Gelet op artikel 59/1, §3 Procedurebesluit.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
- 2. De vordering tot schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is klaarblijkelijk onontvankelijk.
- 3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 7 januari 2020 door:

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Yannick DEGREEF Filip VAN ACKER